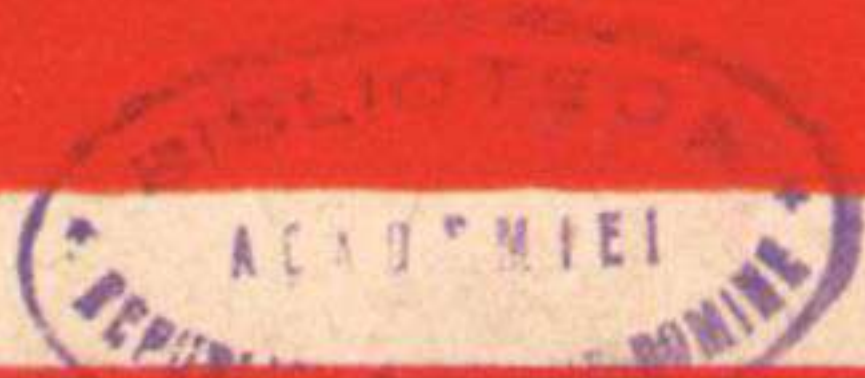

SCENA *și* ECRANUL

Nr. 5/184 446

NOIEMBRIE 1956 /A

Scene din filmul francez „Prietene de noapte“

Coperta I: Marietta Deculescu — Mona și Costache Antoniu — Prof. Udrea — în „Steaua fără nume“ de Mihail Sebastian

Coperta IV: Actrița italiană Sophia Loren în filmul „Aida“

71 0646
— Trrr !!

Tocmai acum și-a găsit să sune telefonul ! Am de scris prima pagină. E destul de simplu, dar nu vreau să fiu întrerupt.

Trrr !! Poftim !

„Alo ! Da... Redacția... Poftim ?... Cum să nu, cu plăcere ! Cu astfel de informații sîntem întotdeauna la dispoziția cititorilor. Da ? ...Astă seară spuneți ? Un spectacol interesant ? „Nu se știe nici odată“ ! Ba da, se știe cînd un spectacol e interesant. „Nu se știe nici odată“ e numele piesei lui G. B. Shaw, care se joacă la Teatrul Municipal... Poftim ?... Nu, nu e singurul spectacol nou. La „Nottara“ de pildă, puteți vedea „Vrăjitoarele din Salem“ de Arthur Miller... N-aveți de ce să vă temeți, vă asigurăm, „vrăjitoarele“ lui Miller sînt de fapt oameni cinstiți, victime ale intoleranței, ipocriziei, misticismului... Poftim ? Mă rog, mă rog, aveți de unde alege : doriți să faceți o plimbare cu „Mama“ lui Afinoghenov, pe la cei 5 copii ai ei ? Plecați de la Teatrul Armatei la ora... Ați mai făcut această plimbare ? Atunci, ceva mai aproape, pe la periferiile Capitalei, în urmă cu 30 de ani în lumea „Domnișoarei Nastasia“, prin care ne poartă G. M. Zamfirescu. Unde ? La Teatrul Muncitoresc C.F.R. Cum ? Mai degrabă un film ? În fine, dacă ne spuneți de la început... v-am fi sfătuit să vedeți creația regizorului sovietic Mihail Romm, „Asasinatul din str. Dante“, sau v-am fi invitat să rîdeți urmărind pățaniile „Bigamului“ cu Vittorio de Sica. Un film muzical ? Firește, sînt cîteva. Puteți asculta „Aida“ de Verdi, sau opereta lui Lörzig, „Țar și Dulgher“...

Ei, v-ați hotărît ?.. Nu ? Dar... ce v-ar plăcea ? Cred că aveți totuși de unde alege... Cum ?... Tovarășă mi se pare.. Ah ! Nu aveți de gînd să vă duceți, astă seară, la nici un spectacol ? Atunci, de ce ? Vreți să scriți unei prietene din provincie ce se mai joacă prin Capitală ?... Alo ! Alo !...

Ce oameni ! Mă ține o jumătate de oră la telefon pentru... Doamne, cînd mai scriu prima pagină ?...

187.476.

Ziaristii

Radu Beligan (Cerchez) și Marcel Anghelescu (Romeo)

Victor Moldovan (Mișu)

Scenă din actul III.

Aura Buzescu în rolul „D-na Bohn“ din piesa „Cei din Dan-gaard“ de Martin Andersen Nexö

DIN REPERTORIUL
TEATRULUI
NAȚIONAL
„I. L. CARAGIALE“

Gr. Vasiliu-Birlic în comedia
„Doctor fără voie“ de Molière

Eva Pătrășcanu și G. Dănciulescu
în „Cupa Răsturnată“
de Andrei Glova

NU SE ȘTIE NICIODATĂ

piesă în 4 acte de G. B. SHAW

În martie 1898, G. B. Shaw scria, în prefața volumului care întrunește așa numitele „piese plăcute” — printre care și comedia „Nu se știe niciodată” :

„Bănuiesc — că dacă i-ar întreba cineva pe directorii (de teatru, n. n.) care au avut de-aface cu mine, care este principala dificultate la reprezentarea pieselor mele, ar răspunde fără șovăială și în unanimitate: „Autorul”. Mărturisesc că deși din punct de vedere al afacerilor doresc ca piesele mele să fie reprezentate, mă împotrivesc instinctiv la inevitabila reprezentare falsă a pieselor mele”...

Cuvintele acestea erau nu numai o ironie la adresa acelor oameni de teatru contemporani care scoteau în relief numai natura amuzantă, spirituală, paradoxală a pieselor sale, denaturându-le conținutul de idei; ele mărturiseau mai ales dorința dramaturgului de a vedea că fondul pieselor sale, — atacul direct împotriva „respectabilității” instituțiilor și canoanelor burgheze — lovește în plin și cu eficacitate.

Atacul acesta direct, virulent, dat societății și moralei burgheze îl regăsim — ca pretutindeni în teatrul său — și în comedia „Nu se știe niciodată”. Prin intermediul conflictului între cei doi soți, — Doamna Clandon și Domnul Crampton, — Shaw se ridică împotriva căsniciei, așa cum este cultivată și proslăvită în societatea burgheză. Neștiind fundată pe dragoste, pe comuniunea de idei și sentimente a soților, acest gen de căsnicie legiferată de toa-

te canoanele burgheze sau se destramă, sau continuă în virtutea unei supreme ipocrizii. Este cazul celor doi soți: Crampton un om legat puternic de tradiții retrograde; D-na Clandon, o femeie cu vederi largi despre libertate și emancipare. Cum era și firesc, căsnicia dintre cei doi nu rezistă. D-na Clandon își va lua cei trei copii pe care îi va crește singură, dându-le o educație realistă, științifică, bazată pe respectul pentru libertate, pe disprețul față de maimușăreală și ipocrizie. „Philippe! Philippe! — îi spune la un moment dat doamna Clandon fiului său. — ...Amintește-ți de ceea ce te-am învățat întotdeauna! Există două feluri de viață de familie, Philippe, și experiența ta asupra naturii umane se întinde pînă în prezent numai asupra unuia din ele. Acea viață de familie pe care o cunoști este bazată pe respectul reciproc, pe recunoașterea independenței fiecărui membru al familiei, și al dreptului pentru fiecare de a se retrage în sine însuși pentru afacerile sale personale. Și pentru că tu te-ai bucurat întotdeauna de acest drept, asta îți se pare atât de natural încît nici măcar nu-l mai apreciezi. Dar există și o altfel de viață de familie, o viață în care soții deschid scrisorile soțiilor lor și le obligă să dea socoteală pentru fiecare ban cheltuit și pentru fiecare minut din timpul lor; o viață în care femeile fac aceleași lucru copiilor lor; ...o viață în care datoria, supunerea, afecțiunea, căminul, morala și religia repre-

zintă tiranii odioase, iar viața un ciclu vulgar de pedepse și minciuni, de constrângeri și de rebeliuni, de gelozie, de bănuieli, de recriminări...”

Confruntarea dintre tată și copii după optsprezece ani, va demonstra în ce măsură această educație a dat roade: copiii au devenit oameni, oameni adevărați, capabili să judece și să ia hotărâri conforme cu dorințele, cu aspirațiile, cu sentimentele lor firești, nealterate.

Puternicul caracter de farsă al piesei, — care i-a făcut pe mulți dintre comentatorii lui Shaw să-l apropie de Molière — situațiile de un comic succulent, verva, spiritul shaw-ian, nu știrbesc cu nimic conținutul de idei al piesei, ci dimpotrivă îl subliniază. „Filozoful care râde” a știut să scoată în lumină principalele idei ale acțiunii: disprețul său pentru educația sentimentală, autoritară, reprezentată prin punctul de vedere al lui Crampton, dezaprobarea sa pentru târgul rece, inuman care de cele mai multe ori era prezentat de burghezie drept „sfânta căsnicie”; simpatia sa caldă pentru acei care știu și au tăria ca deasupra oricăror considerente să urmeze îndemnul inimii, precum și prețuirea sa pentru bunul simț al omului simplu reprezentat aici prin chelnerul William.

Comedia lui G. B. Shaw „Nu se știe niciodată” se reprezintă pe scena Teatrului Municipal. Din distribuție fac parte Lucia Sturdza Bulandra, Jules Cazaban, Beate Fredanov, Gh. Aurelian, Mircea Balaban, Ion Lucian, Liliana Tomescu, Puiu Hulubei, Aurora Sotropa, Nae Ștefănescu, N. Botez, Petrică Vasilescu. Regia artistică: W. Siegfried.

G. B. Shaw

La Teatrul Municipal
(Sala Sf. Sava)

DOMNIȘOARA NASTASIA

comedie tragică în 3 acte (10 tablouri)

de GEORGE MIHAIL ZAMFIRESCU

Se vor împlini curînd trei decenii de la acea seară de septembrie 1927, cînd pe scena Teatrului Bulandra-Maximilian-Manolescu-Storin cortina se lăsa peste ultimele replici ale piesei „Domnișoara Nastasia“. O piesă care purta pe spectatorul din acele vremuri, deprins în bună parte cu un repertoriu de melodrame ieftine sau comedii bulevardiere — în lumea puțin cunoscută a periferie bucureștene.

Autorul piesei, în acea vreme, un tînar de numai 29 de ani, se mișca cu ușurință în mediul acesta. Copil de oameni nevoiași el se născuse și crescuse în mahalaua care mai tîrziu urma să devină decorul obișnuit al operelor sale. Numele lui era legat încă de la această vîrstă, de o promițătoare activitate publicistică, de cîteva opere apărute pînă la acea dată — „Gazda cu ochii umezi“, „Flamura albă“, „Bariera“ și piesa „Cuminecătura“ — precum și de o participare pasionată — ca amator întîi — la viața teatrală.

Cu toate acestea, abia cu „comedia tragică“ — cum a numit-o el însuși — „Domnișoara Nastasia“, G. M. Zamfirescu a dat o întreagă măsură a talentului său, vădindu-se a fi un priceput și înzestrat evocator al periferiei bucureștene, de la începutul acestui secol.

„Domnișoara Nastasia“ este drama a trei oameni: Nastasia, Luca și Vulpașin care — fiecare într-un chip potrivit temperamentului și însușirilor lui specifice — încearcă să se zmulgă din mizeria morală și materială a „mahalalei“.

Aspirațiile Nastasiei — fata unui modest curelar eșuat în „mahalaua Veseliei“ — către fericire și puritate, o fac să se sufocce în mediul mahalalei, între oameni pe care orașul capitalist îi varsă nu numai spre marginile

Marga Anghelescu
interpreta rolului titular

Colea Răutu interpretul rolului „Luca“

ea ca un om cinstit, harnic, cum se cade? Vulpașin își apără dreptul la o astfel de viață omorându-l pe Luca, omul care îi stă în cale.

Durerea Nastasiei este sfîșietoare. Viața pare să o fi învins. Dar demnitatea, noblețea ei sufletească acționează mai departe, într-un fel care este propriu multora dintre eroii lui G. M. Zamfirescu. Ea alege mai degrabă moartea, decît să se plece în fața realității meschine, înguste, murdare în mijlocul căreia trăiește.

Cît despre Vulpașin el va afla în moartea femeii iubite o pedeapsă nemăsurat mai cumplită pentru crima sa, decît aceea pe care i-ar fi sorocit-o justiția.

Pe scena Teatrului „Muncitoresc C. F. R.“ — „Domnișoara Nastasia“ va vedea lumina rampei în regia lui Horea Popescu.

sale, dar și spre marginea vieții, unde îi pîndește viciul, imoralitatea, descompunerea, mizeria. „D'aia mă simt ca în pușcărie în mahalaua asta cu maidane de gunoi, cu femei murdare și bețivani!“ — spunea ea. Alături de Luca, omul pe care îl iubește și care îi e părtaș la visuri, Nastasia vrea să se zmulgă din această lume.

În drumul ei stă însă un om, care ca și ea, tinde spre altă viață: Vulpașin. Temperament violent, pătimaș, Vulpașin s-a îndrăgostit de Nastasia; mai mult, el simte că de realizarea acestei dragoste depinde însuși rostul vieții lui: se va întoarce respins de Nastasia, la viața de bătăuș, de bețivan pe care a dus-o înainte? sau va începe să trăiască alături de

Nicolae Sireteanu interpretul rolului „Vulpașin“

VRAJITOARELE DIN SALEM

Din primăvara cea a anului 1692, cînd au apărut întîia oară „vrăjitoarele” în localitatea Salem, Statul Massachusetts, au trecut mai bine de două secole și jumătate. Și cu trecerea timpului oamenii au învățat să surîdă la auzul acestor termeni: vrăjitori, vrăjitorie, vrăji...

Cortina se ridică încet, invitîndu-ne parcă să pătrundem în cămara scundă, întunecată a pastorului Parris. Și odată ajunși aici, surîsul nostru se topește, inima începe să bată înfricoșată. Pentru că aici apar pentru întîia oară „vrăjitoarele”.

Un grup de tinere fete, printre

care și Betty, fiica pastorului au fost surprinse dansînd noaptea, goale, în jurul unui foc, în pădure. Unele, ca Betty au făcut-o dintr-o joacă copilărească; altele ca Abigail sau Suzanna, din desfrîu nerușinat. Ingrozite la gîndul pedepsei pe care o vor primi de la autoritățile care cultivă un fanatism religios vecin cu demența, și cu imaginația înflăcărată de predicile pastorului despre ispitele diavolului, fetele născocesc o poveste fantastică. Ele pretind că au dansat la îndemnul diavolului, care se înfățișa însoțit de diferite femei din Salem. Simulînd o exaltare plină de remușcări, pretextînd că au viziuni „divine”, fetele devin curînd niște unelte supuse în mîinile autorităților, care vor să-și întărească astfel pozițiile, prestigiul, influența asupra locuitorilor.

Foarte curînd în Salem ia ființă un Tribunal condus de Vice Guvernatorul Danforth și judecătorul Hathorne, care judecă și condamnă pe cei denunțați că au legături cu diavolul. Primele victime sînt cîteva femei sărace, bătrîne — Sarah Good, cumătra Oshum — pe care Abigail și suratele ei de desfrîu nu ezită să le sacrifice declarîndu-le „vrăjitoare”. Dar odată dezlănțuită, campania împotriva „vrăjitoarelor” nu mai poate fi oprită. Denunțurile încep să ia forma unor răzbunări personale, în special din partea cîtorva bogătași ai orașului, care folosesc condamnările pentru „vrăjitorie” ca să pună mîna pe averile celor spînzurați. Cei mai cinstiți oameni din Salem cad rînd pe rînd pradă bandei de ucigași constituiți în Tribunal. Unii, ca să se salveze, își recunosc o vină imaginară și fac jocul denunțătorilor depunînd — sub imperiul torturilor — mărturii false care conduc la spînzurătoare alți nevinovați. Un vînt

de nebunie începe să bată în Salem și moartea seceră — în numele „justiției divine” — mereu mai multe vieți.

A venit vremea ca desfrînata Abigail să pună în practică o josnică răfuială cu Elisabeth, soția fermierului John Proctor, unul din oamenii cei mai respectați și iubiți din orașel. Dorind să rămînă cu John, ea o denunță pe Elisabeth care este arestată ca „vrăjitoare” și deoarece nu recunoaște, condamnată ca atare. John Proctor încearcă să dovedească nețemeinicia acuzației, spulberînd „aureola” din jurul „sfintelor denunțătoare” cu prețul propriei sale respectabilități; dar este prea tîrziu. Chiar în fața evidenței, judecătorii nu mai au curajul să recunoască adevărul pentru că ar trebui să răspundă pentru toate crimele săvîrșite pînă atunci. Și execuțiile continuă; John Proctor va fi el însuși spînzurat sub ochii îngroziți, îndurerați ai Elisabethei.

Curajul și dîrzenia lor însă, ca și atitudinea tuturor oamenilor cinstiți din Salem i-a înfricoșat pe judecători. Ca un vis urît, pojarul s-a stins, lăsînd în urmă gospodării pustii, lacrimi nesecate, inimi sfărîmate.

...Din primăvara aceea a anului 1692, cînd au apărut prima oară „vrăjitoarele” în localitatea Salem, statul Massachusetts, au trecut mai bine de două secole și jumătate. Și cu trecerea timpului oamenii au învățat să surîdă la auzul acestor termeni: „vrăjitori”, „vrăjitoare”, „vrăji”...

Dar piesa lui Arthur Miller este plină de învățăminte pentru toți cei care știu că pe întinsul lumii mai sînt locuri unde „goana după vrăjitoare” a fost abil înlocuită cu „goana după rase inferioare”, „goana după roșii” sau „goana după cei ce îndrăznesc să iubească pacea”...

Maria Sandu, în rolul Ecaterinei
Ivanovna Lagutina

Mama

*piesă în 3 acte (8 tablouri)
prolog și epilog*

de A. AFINOGHENOV

„Du-te, Ecaterina Ivanovna, du-te!... Că doar ai trei copii la Moscova. Eu să fi fost în locul tău, tot timpul aş umbla în vizită de la unul la altul. Și de la Moscova m-aş duce la Odessa, la celălalt fiu care-i căpitan de vapor. Și de la Odessa m-aş duce

la graniță, că doar și acolo ai un flăcău. Cinci copii! Pentru o mamă nu poate să existe o fericire mai mare decât să-și vadă copii fericiți“.

Un poștaș bătrîn din orașelu Verhnegorsk rostea acest îndemn într-un amurg liniștit de primăvară; iar Ecaterina Ivanovna Lagutina încuviința tăcută, visînd senină și bucuroasă la vizita pe care o va face copiilor săi rostuiți, fiecare în alt colț al Patriei Sovietice.

Și încrezătoare, plină de dragoste, mama pleacă la drum, dornică să-și încălzească inima la fericirea copiilor ei. Dar drumul se arată a nu fi nici senin, nici ușor, nici plin de bucurii. La Moscova, în casa în care locuiesc fetele ei, necazurile o întîmpină încă de la ușă... Sonia, fiica cea mare este pe cale de a deveni sclava unui copil răsfățat, prost crescut, egoist, tiranic. Căsnicia fiicei celei mici, Nadia, este aproape destrămată. Indurerată, rănită de purtarea ușuratecă a soțului ei Nadia s-a despărțit de el deși îl iubește.

Mama își dă repede seama de pericolul slăbiciunii uneia, de zburciumul și amărăciunea celeilalte. Cu blîndețe, dar cu hotărîre ea pune mîna pe frînele casei. Și — în curînd — răbdarea și istețimea ei, vor scoate la iveală toate calitățile nepotului său Marat, în timp ce tactul și înțelep-

ciunea sa vor contribui la desfacerea căsniciei Nadiei.

Dar iată că într-alt colț al Moscovei, fiul ei Fedea este lovit de o mare nenorocire. Influențat de arivismul, superficialitatea și egoismul soției și al soacrei sale, Fedea a făptuit greșeli grave, care au ca rezultat nu numai îndepărtarea sa din muncă, ci și excluderea din rîndurile partidului. Grabnic, mama aleargă în ajutorul fiului. Intervenția sa energică, îl salvează în ultima clipă de sub influența celor două femei: trezit din acest coșmar, în care era aproape să se piardă cu totul, Fedea va începe să-și refacă viața prin muncă cinstită, modestie, devotament. O clipă mama respiră ușurată. Dar numai o clipă. O nouă lovitură o așteaptă: fiul ei Petr din Odessa este concediat în mod arbitrar din pricina greșelilor făptuite de Fedea. Ca o leoaică, mama sare să-și apere copilul împotriva acestei nedreptăți. Cerbicia ei deschide toate ușile, încrederea ei în dreptatea lui Petr trezește conștiințele, le zguduie. Greșala este curînd îndreptată. Mama însă n-are timp să se bucure de fericirea lui Petr; undeva, într-un spital, aproape de frontieră, Iliia, ultimul său fiu rănit într-o luptă cu o bandă de provocatori, e pe moarte. Mama aleargă cu sufletul sfîșiat de durere, de neliniște, la căpătîiul celui mai mic dintre copii să-i aducă blîndețea, dragostea și

căldura ei. Medicii ridică din umeri cu îndoială: dar mama nu șovăie nici o clipă. Fiul ei va trebui să trăiască. Din bătălia cu moartea, mama va ieși învingătoare pentru că dragostea ei este puternică, dătătoare de viață.

Tîrziu, într-o zi luminoasă de august, Ecaterina Ivanovna se odihnește pe ceardacul căsuței sale modeste din Verhnegorsk. S-a întors acasă, din lunga călătorie. Inima ei de mamă s-a sbuciumat de multe ori în acest drum, uneori a sîngerat. Dar încrederea în copiii pe care i-a crescut n-a părăsit-o nici o clipă. Neconținut, ea s-a aplecat să culeagă și să scoată la iveală din sufletele copiilor ei, virtuțile pe care conștiința ei de femeie sovietică le-a sădit cîndva acolo. Și a izbutit.

Acum, mama a ațipit o clipă în ceardac. Poate gîndurile au pornit cu iuțeala de neatîns a visului, undeva înapoi, spre meleagurile pe care le-a colindat de curînd, căci pe buze îi flutură un zîmbet plin de seninătate, de mulțumire. Postașul cel bătrîn, oprit în poartă surîde și el, în timp ce șoptește blînd: „Uite, Ecaterina Ivanovna, a călătorit mult și acum s-a întors acasă la ea. Pentru că acum tuturor copiilor ei le e bine. Și ce fericire mai mare poate fi pentru o mamă decît să-și vadă copiii fericiți?”

La Teatrul Armatei

Asasinatul din strada DANTE

Un mic orășel francez, în miez de noapte. De odată, liniștea străzii este spartă de zgomotul unor împușcături de revolver. Trei tineri traversează în goană strada.

Ce s-a întâmplat?

O femeie împușcată mortal este grabnic transportată la spital. . .

Astfel începe acțiunea filmului realizat de cunoscutul regizor sovietic Mihail Romm, film care dezvăluie drama unei mame al cărui fiu — înhăitat cu trupele naziste — devine un odios ucigaș.

Ca și în realizările sale anterioare, Mihail Romm, izbutește să trezească și cu „Asasinatul din Strada Dante,, interesul pasionat al spectatorilor pentru conflictul dramatic al filmului, pentru deznodământul emoționant al acțiunii.

Cițiva valoroși actori ai teatrului și cinematografului sovietice, întruchipează personaje vii, autentice, convingătoare.

Pentru muzica filmului au fost folosite lucrările compozitorului Ceaikovski.

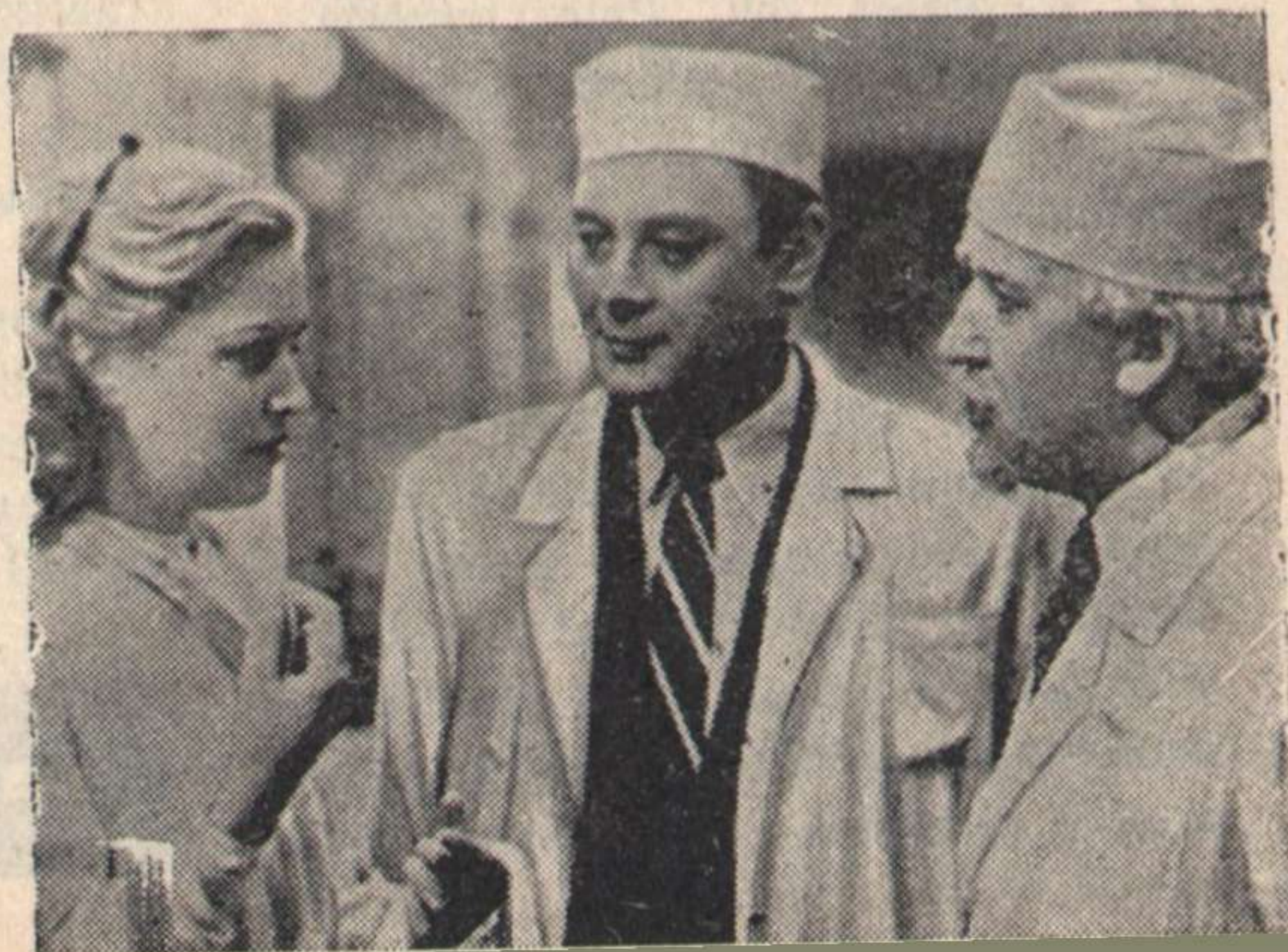
DRUMURI ȘI DESTINE

carierist, viclean și necinstit, care nu se dă în lături de la nimic pentru a-și ajunge scopurile.

Filmul „Drumuri și Destine“ este realizat în „Studioul de filme artistice din Kiev“.

Un film din viața medicilor, acești „oameni în alb“, care luptă împotriva bolilor și a morții.

Intreaga acțiune se desfășoară într-o clinică unde printre savanții și profesorii care-și consacră toate strădaniile ocrotirii sănătății oamenilor, se strecoară un medic

INFERNUL INGERTOR

Intimplare reală a unor copii vagabonzi dintr-o metropolă apuseană, filmul realizat de regizorul francez Christian Jaque, constituie o vehementă acuzare îndreptată împotriva condițiilor vitrege în care trăiește tineretul din țările capitaliste, împotriva acelor care dovedesc nepăsare, indolență și lipsă de înțelegere pentru destinele acestui tineret.

Actorii francezi: L. Carletti, J. Claudio, M. Mouloudji; F. Claude, Bernard Blier etc. interpretează cu convingere scenariul, realizat de scriitorul Pierre Very.

URAGANUL

După cele două filme indiene „Vagabondul” și „Micul Lustragiu” o nouă producție, „Uraganul” va fi prezentată pe ecranele capitalei.

Filmul zugrăvește — de-a lungul unei acțiuni profund dramatice — tragica poveste a unei frumoase fete, Janaki, care pentru a-și salva mama grav bolnavă, se sacrifică măritându-se cu Kuberdas, un bogătaș lacom și venal.

Actorii indieni Deo Anand, Nimi, Klapans Kartik, E. N. Siugh, Leola Misra, Pratiema Devi, au valorificat scenariul Ketanei Amand, printr-un joc firesc, și sugestiv.

ȚAR ȘI 'DULGHER

În portul Saardam din harnica Olandă se muncește cu spor la construcția unei noi corăbii.

Cei mai harnici lucrători sînt rușii Petru Mihailov și Petre Ivanov. Amîndoi sînt îndrăgostiți de aceeași fată.

Dar în Saardam se vorbește că unul dintre cei doi lucrători este însuși țarul Rusiei. Ambasadorii Franței și Angliei au și sosit în micul orașel ca să ducă tratative cu țarul...

Din această situație decurg pățaniile din opera comică „Țar și dulgher” de Albert Lörtzing care formează subiectul filmului în culori, realizat de Studioul cinematografic „DEFA” din Berlin.

Scenă din filmul „Corabia viselor”

Corabia VISELOR

Copiilor le este necesară dragostea părintească, copiii au nevoie de înțelegerea, prietenia și iubirea ambilor părinți, iată tema pe care au abordat-o în noul lor film produs de studiourile „DEFA” din Berlin, scenaristul Kurt Bortfeld și regizorul Herbert Balmann.

Adresîndu-se copiilor între 8 și 15 ani, dar mai ales părinților acestora, filmul dezvăluie momentele dramatice prin care trec acei care și-au pierdut părinții în război și ilustrează cît de important este ca „cei mari” să dovedească bunăvoință și tact în raporturile lor cu tineretul.

← Scenă din filmul „Țar și dulgher”

AIDA

O producție în culori a studiourilor italiene realizată după opera lui Giuseppe Verdi

Scenariul: C. Castelli, A. Gobi, G. Solvincti

Regia: Clemente Fracassi

Filmul este interpretat de: Sophia Loren, Luciano della Marra, Afro Poli, Antonio Cassinelli, Enrico Formichi, Lois Maxwell.

Bigamul

Despre această comedie satirică realizată de regizorul italian Luciano Enner, creatorul valorosului film „Fetele din Piața Spaniei”, nu vă vom spune prea multe. O veți vedea și vă veți amuza, de aceasta sîntem siguri! „Bigamul” prilejuiește marelui actor Vittorio de Sica (pe regizorul Vittorio de Sica îl cunoașteți desigur, căci ați admirat filmele: „Sciușcia”, „Hoțul de biciclete” și „Umberto D”) o creație autentică în rolul de compoziție al unui avocat ramolit, demagog și venal, angajat să apere în fața instanțelor judecătorești, pe un tînăr funcționar nevinovat, acuzat de bigamie.

Alături de Vittorio de Sica mai apar pe ecran Marcello Mastroianni, un tînăr actor încă necunoscut publicului nostru, Franco Valeri și Giovanna Rabli.

„Bigamul” constituie o satiră de o ironie incisivă la adresa justiției din țările apusene.

Impresia că sîntem pe un șantier ne-a venit nu atît din aspectul general al Combinatului de la Buftea unde lucrările de construcție sînt încă în curs — cît din clipa cînd am pășit pe platoul de filmare în fața noastră se ridicau pereți imenși, întortochiați, susținuți de o complicată schelărie de lemn, împinziată de otgoane răsucite, buclate, ale cablurilor electrice. În vîrfurile acestui eșafodaj, asemenea unor ornamente ciudate pentru un stil arhitectonic, zeci de reflectoare, ca zeci de capiteluri metalice, bombate, incandescente.

Ne-am strecurat de-a lungul pereților, ocolind scaune, trepieduri, ruzită de tot felul, și uimiți, am descoperit în focarul acestei construcții, sub luminile orbitoare, salonul familiei Dragomirescu.

Dona Barta, asistentul filmului „Citadela Sfărîmată“ realizat după piesa cu acelaș nume de H. Lovinescu ne informează cu un zîmbet care exprimă deopotrivă amabilitate și amuzament pentru uimirea noastră :

— Filmăm, o „primire“ în casa Dragomireștilor.

Primire care-i întrunește pe toți ocupanții „Citadelei“.

Căutăm cu privirea pe interpreții scenei : Maria Filotti, I. N. Finteșteanu, Niki Athanasiu, Zoe Anghel, Septimiu Sever.

Dar nu sînt. În locul lor figuri necunoscute — dublurile cum am aflat mai tîrziu — care se mișcă în

sce-nă ascultînd cu atenție indicațiile regizorului Marc Maurette. Iar acesta, purtat odată cu aparatul de filmat de „dolly“ care-l mișcă înainte — înapoi — sus — jos, fixează cadrul planului pe care urmează să-l tragă. Indicațiile plouă, într-o limbă nouă, pe care colaboratorii săi au numit-o limba „francezomînă“.

— „Dragomirescu te uiți mai à gauche, și stai mai în spate. Costică îți ia bricheta din mînă pendant que tu o aprinzi. S-a înțeles ? *Recommençons.*”

Operația „cadrajului“ — este o operație complicată, migăloasă care cere răbdare, pricepere, experiență. Marc Maurette o face cu o siguranță, o precizie, cu o rapiditate care ne impresionează. Cînd totul este fixat, operatorul-șef, Aurel Boian, ia locul regizorului pentru operația la fel de complicată a așezării luminilor. Luminile se aprind, se sting, se deplasează, se dozează... Și iarăși de la început... Minutele, sferturile de oră trec...

Dar iată că într-un tîrziu, toate aceste operații tehnice, care nouă ni se par interminabile, dar care reprezintă specificul muncii de turnare a unui film, iau în fine... sfîrșit. În salonul elegant al Dragomireștilor, apar din dosul pereților în butaforie, locuitorii

adevărați ai casei. Ușile platoului se închid, reflectoarele uriașe luminează spațiul dintre decoruri, „a giorno“; zecile de oameni din echipă amuțesc.

Legat cu centura de protecție de cadrul „dolly-ei“, într-o poziție care aduce mai degrabă cu gimnastica de echilibru, operatorul șef așteaptă semnalul de turnare.

„Mootor“ — vocea regizorului sparge o clipă tăcerea. Și...!

...Calm, sigur pe sine, suficient, Grigore Dragomirescu începe să desfășoare pe măsuța din salon, întreaga „strategie“ a frontului hitlerist.

„Bang, bang“ — sub mâinile agile ale acestui Dragomirescu „pur sânge“ cad obiective, sînt spulberate orașe... „Bang, bang“! Rînjetul nepotului Costică sancționează operațiile militare ale unchiului care „cîștigă“ victorii pe un front de mii de kilometri mișcînd... o scrumieră, o cravașă, o tabacheră, o brichetă. Din spate se apropie Marie-Jeanne, soția lui Costică împreună cu „prietenui casei“ Gătescu și pornesc cu toții să ia „o gustare“... Cîteva clipe numai, doar cîteva zeci de metri de peliculă și imaginea odioasă a acestor „strategi“ de salon, a acestor profitori imorali, venali, ridicoli este fixată pentru totdeauna. În fața ochilor, se etalează obiecte de artă, toalete luxoase, belșug. Și în același timp parcă îi vezi cu gîndul pe cei care la mii de kilometri zac în tranșeele înghețate, vîrșindu-și sângele inutil pentru gloria diverșilor „Dragomirești“ și „Gătești“ oploșiți în saloane. Fără să vrem ne amintim de cuvintele lui Eisenstein:

„Trebuie să realizezi o serie de imagini compuse în așa fel, încît să provoace o stare afectivă, care să trezească la rîndul ei o serie de idei. De la imagine la sentiment, de la sentiment la teză...“

„Stop!“

Vocea regizorului ne trezește din aceste gînduri. Motorul s-a oprit, luminile s-au stins. Trepidația reîncepe pe platou: planul va fi turnat încă odată... apoi încep pregătirile pentru următorul plan... pentru următoarele...

Ne retragem în liniște, ca să nu-i turburăm pe cei care durează aici o „citadelă... sfărîmată“.

Dar vă promitem, dragi cititori, că vom mai reveni. Și atunci ne veți însoți pe alte platouri, unde — ca și aici — munca pentru realizarea a noi filme romînești este în toi.

DE PRETUTINDENI

„Cu aparatul cinematografic prin țările lumii“ se intitulează o serie de filme în culori, turnate de Studioul Central de Filme-Documentare din Moscova, în care se prezintă aspecte din viața diferitelor țări, arhitectura orașelor, obiceiurile populației.

S-au turnat pînă în prezent filme despre Argentina, Indonezia, Vietnam, Islanda, Finlanda, Siria, Roma, Paris, Geneva și cîteva orașe din S.U.A.

Cineaștii bulgari au terminat recent filmul de aventuri „Urmele rămîn“, interpretat în cea mai mare parte de copii. Pînă la sfîrșitul anului

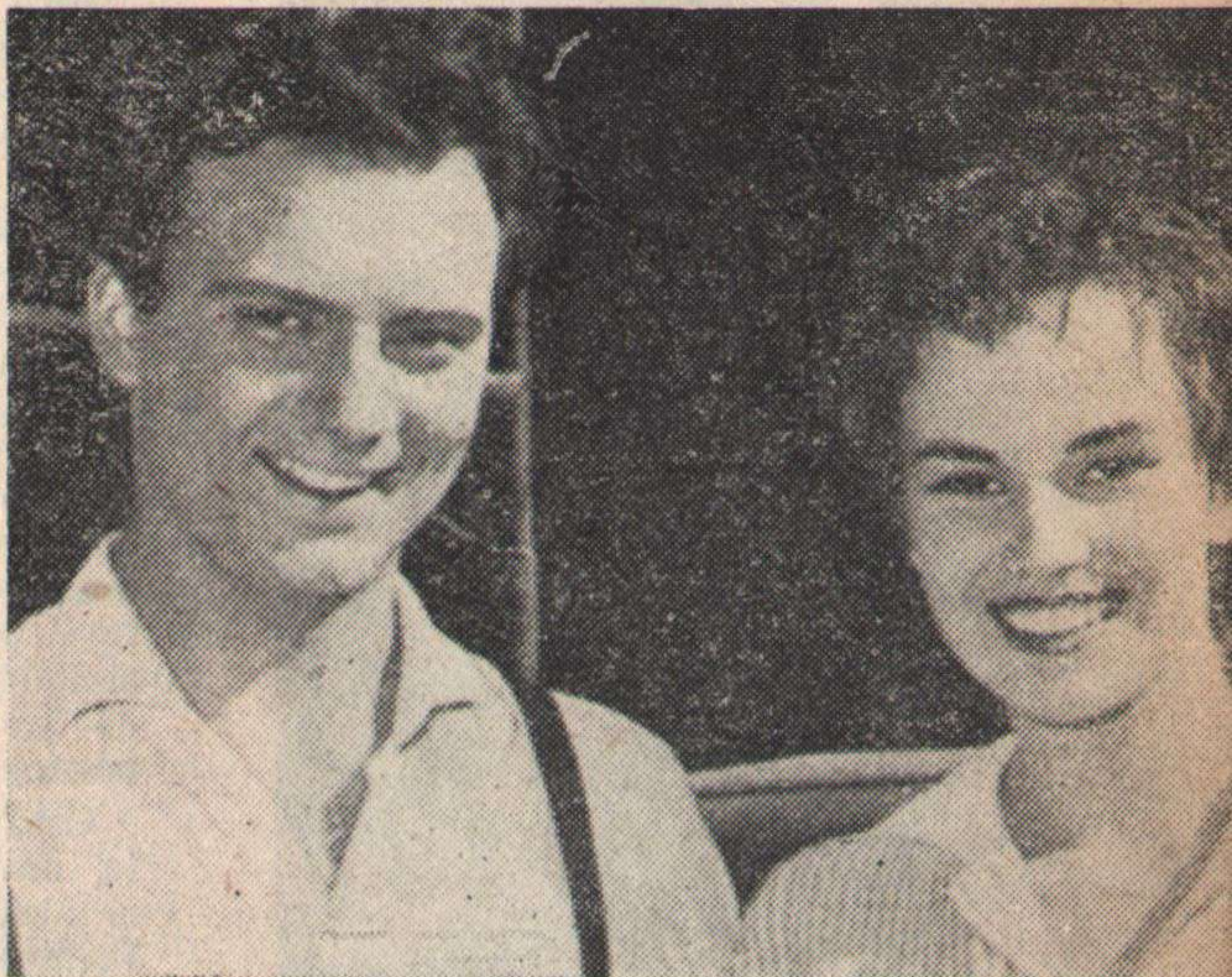
cinematografia bulgară prevede terminarea altor patru filme artistice: „Coasta lui Adam“, „Echipajul crucișetorului Nadejda“, „Punctul 1 de pe ordinea de zi“ și „Două victorii vesele“.

În luna noiembrie se va organiza la Varșovia un festival retrospectiv al filmelor realizate de René Clair, începînd cu primul film al celebrului regizor: „Parisul doarme“ (1924) și terminînd cu filmul „Marile manevre“ (1955).

Vittorio de Sica turnează în prezent filmul „Păpușile“, realizat după scenariul lui Cesare Zavattini și avînd ca interprete principale pe Gina Lollobrigida și Silvana Mangano.

Scenă din filmul „Indrăgostiții“

Cronicarii cinematografici parizieni au apreciat noul film francez „Indrăgostiții“, cu Antonella Luardi, drept unul dintre cele mai valoroase producții ale anului. Filmul „Indrăgostiții“ va rula în curînd pe ecranele cinematografelelor din Capitală.

La Londra s-a prezentat în premieră filmul „Quentin Durward“ după romanul cu același nume al lui Walter Scott. Robert Taylor și Kay Kendall interpretează rolurile principale.

Nu de mult, pe ecranele pariziene, a avut loc premiera filmului „Gervaise“, după cunoscutul roman al lui Emile Zola, „L'assomoir“. Realizat de cunoscutul regizor René Clement, cu concursul artiștilor Maria Scheel și François Perrier, filmul „Gervaise“ a obținut Premiul Internațional al Presei, împreună cu filmul lui J. A. Bardem, „Strada Mare“.

În America de Sud, regizorul Fred Zihman a început turnarea filmului „Bătrînul și marea“, pe un scenariu de Ernst Hemingway care și-a adaptat propria nuvelă pentru ecran. Rolul principal va fi interpretat de Spencer Tracy.

Gelu Barbu (Ghirei) și Valentina Massini (Zarema)

Născut în anul 1884 la Petersburg, Boris Vladimirovici Asafiev a studiat la conservatorul orașului său natal, urmînd în același timp și cursurile facultății de Litere, sec-

legătură cu scriitorul Maxim Gorki, cu pictorul Repin, cu compozitorii Glazunov și Liadov, precum și cu alți reprezentanți ai lumii artistice. Contactul său cu aceste personalități de seamă și — în deosebi — prietenia cu Rimski-Korsakov și cu Stasov, au avut o înrîurire covîrșitoare asupra dezvoltării sale ulterioare, prin lărgirea sferei preocupărilor pe plan artistic și concepțiilor sale estetice. El își îmbogățește necontenit cunoștințele, cercetînd cu atenția și meticulozitatea unui savant toate aspectele evoluției artei muzicale și adîncind cu deosebire studiul cunoașterii muzicii marilor clasici ruși, pe a căror tradiție strălucită și-a întemeiat întreaga activitate de luptă pentru progresul creației muzicale sovietice.

Creația sa cuprinde 25 de balete, cîteva opere, muzică simfonică și piese instrumentale și vocale. Printre cele mai cunoscute se numără baletele „Flăcările Parisului”, „Prizonierul din Caucaz” și „Fîntîna din Baccisarai”. Operele „Călărețul de Aramă” și „Minin și Pojarski”, suita „Suvorov” pentru orchestră de suflători și simfoniile a III-a, „Patria” și a IV-a „Anotimpurile”.

Cu toată boala gravă de care a suferit, Asafiev a continuat să lucreze pînă în ultimele zile ale vieții sale; el a murit în anul 1948.

FINTINA DIN BACCISARAI

ția istorie. Cu acest prilej el a făcut cunoștință cu compozitorul Rimski-Korsakov și cu celebrul critic de artă V. V. Stasov, prietenul și teoreticianul puternicului „grup al celor cinci”. Prin acesta din urmă, el a reușit să intre în

În palatul hanului Ghirei șipoțește o fîntînă de piatră.. Și, precum apele ei, care se revarsă necontenit, durerea din sufletul hanului nu-și găsește capăt. De unde această durere, pe care strălucirea nici unei serbări n-o poate potoli?

și Balet al R.P.R.

Cum s-a născut trista fântină din Baccisarai?

Povestea începe cu mult timp în urmă, la curtea unui vestit prinț polonez. Fiica lui, frumoasa Maria, se logodește într-o seară de vară cu viteazul Vațlav. Dar, pe neașteptate apar soldații hanului Ghirei, conduși de Murali. În lupta disperată, cad pe rând apărătorii Mariei, printre care se află înșiși tatăl și logodnicul prințesei.

Maria este sortită să-și petreacă restul zilelor în haremul lui Ghirei. Dar nu ca o cadină oarecare; puternicul han al Crimeii simte pentru noua lui prizonieră un simțământ mai adânc, care nu întîrzie să deștepte gelozia favoritei sale, Zarema.

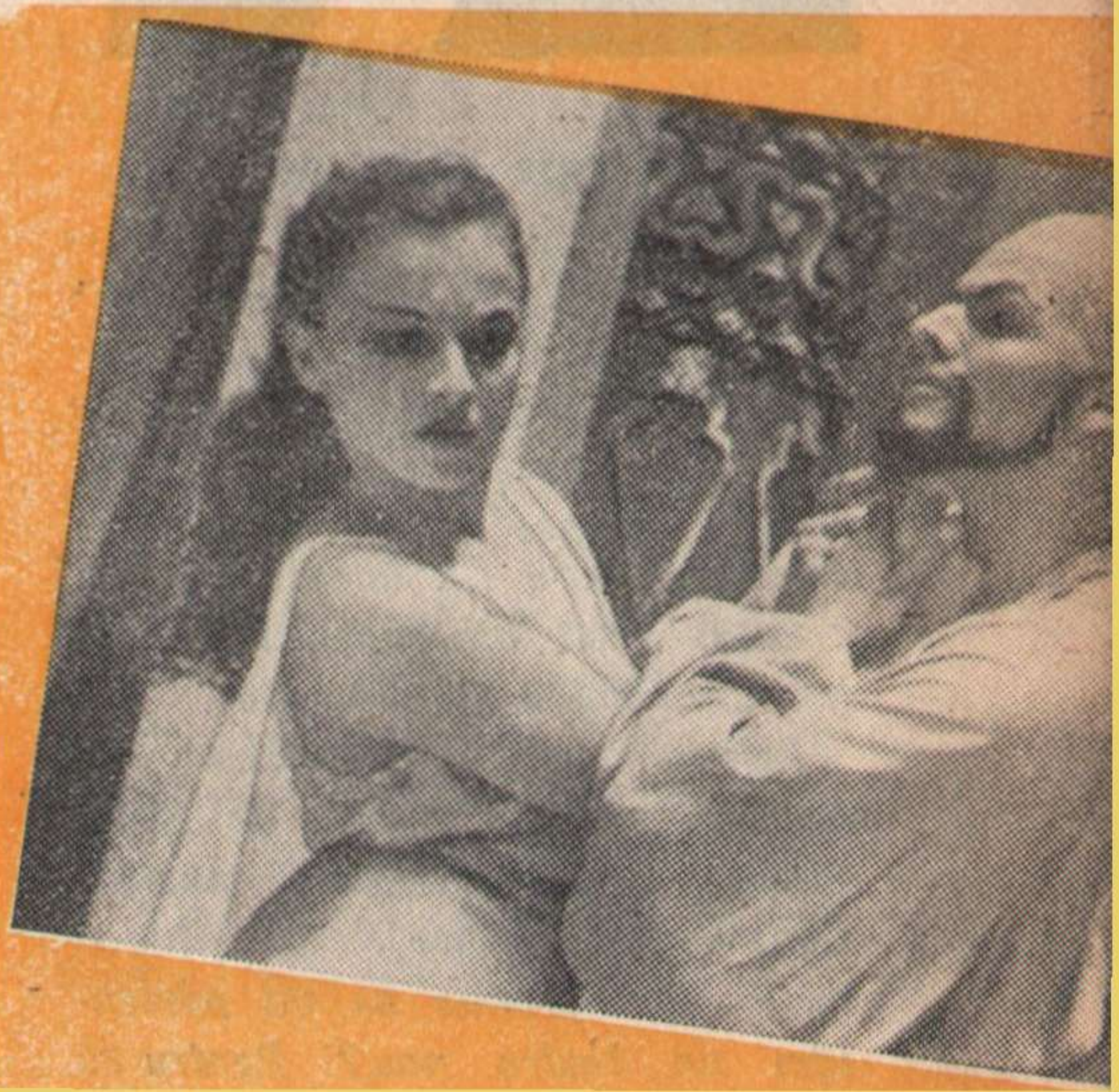
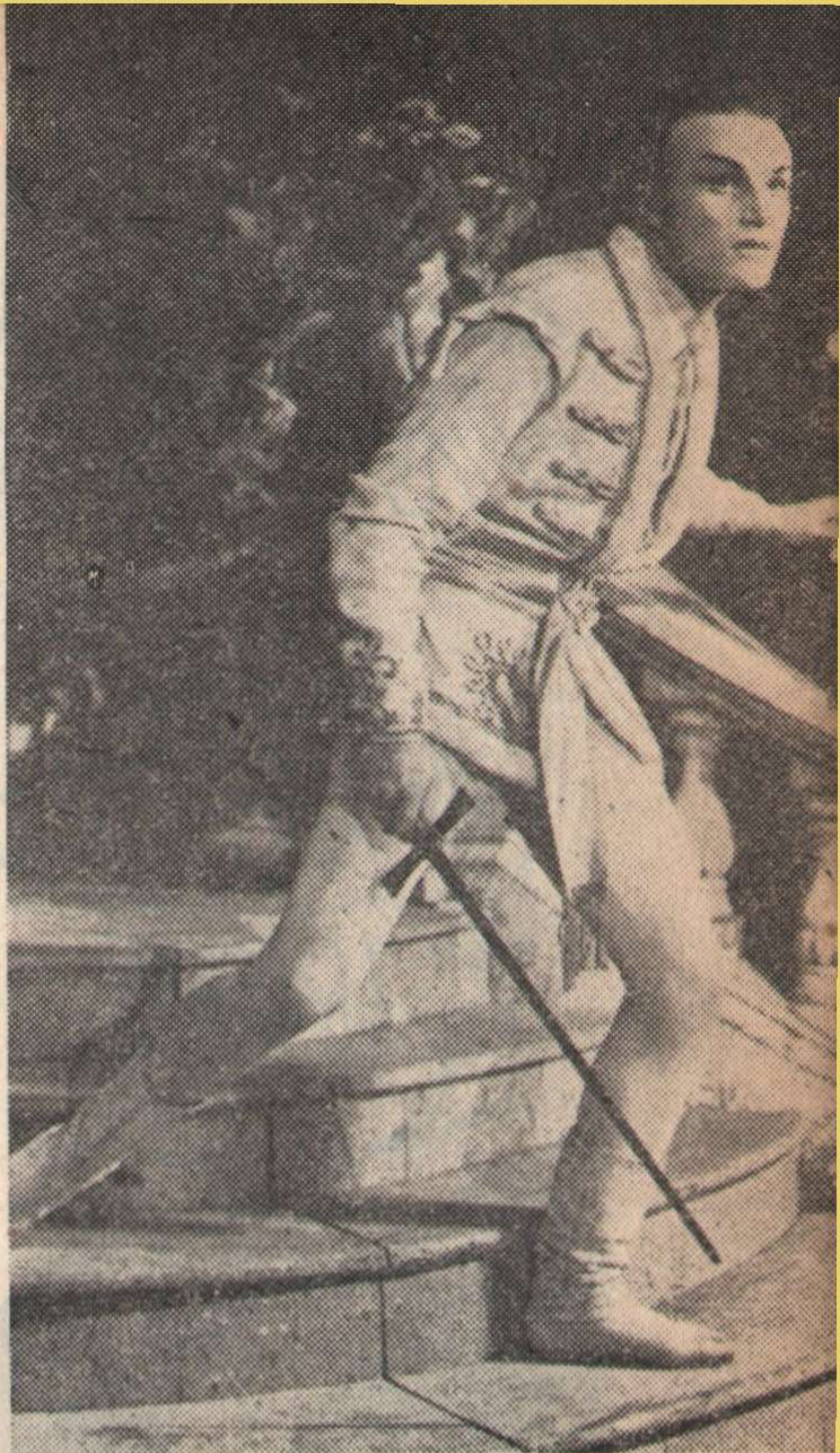
La început, un plan de evadare deșteaptă nădejdea amîndorura; aceasta i-ar aduce Mariei libertatea, iar pentru Zarema ar însemna scăparea de o rivală periculoasă. Dar gelozia fostei favorite a hanului este mai puternică decît rațiunea. În ultima clipă, zărind un vestmînt al lui Ghirei în camera Mariei, orbită de furie, Zarema găsește cea mai tragică dintre soluții...

...Și pe locul unde frumoasa Maria, de două ori victimă a cruzimii, a lăcrimat pentru ultima oară, șipotesc acum apele „Fîntînii din Baccisarai” care a inspirat poemul lui Pușkin și muzica lui Boris Asafiev.

George Cotovelea
(Vațlav)

N. Bazaca (Ghirei) și
Pușa Niculescu (Maria) →

Cea prezentăm **UN TEATRU NOU**

C. Tănase văzut de Gion.

Sperăm că nu desmințim afirmația făcută în titlu; de fapt numele teatrului este destul de vechi și foarte celebru; „Constantin Tănase”. Iar cât privește colectivul care l-a adoptat, el nu e altul decât binecunoscutul nostru „Ansamblu de Estradă”.

Intr-adevăr, „Ansamblul de Estradă” se va numi de acum înainte „Teatrul satiric muzical Constantin Tănase”. Și atunci, dece v-am promis să vă prezentăm un teatru nou? Pentru că,

odată cu noul său titlu, colectivul artistic din Calea Victoriei își va înnoi sala de spectacole, o bună parte a repertoriului și însăși concepția spectacolelor sale.

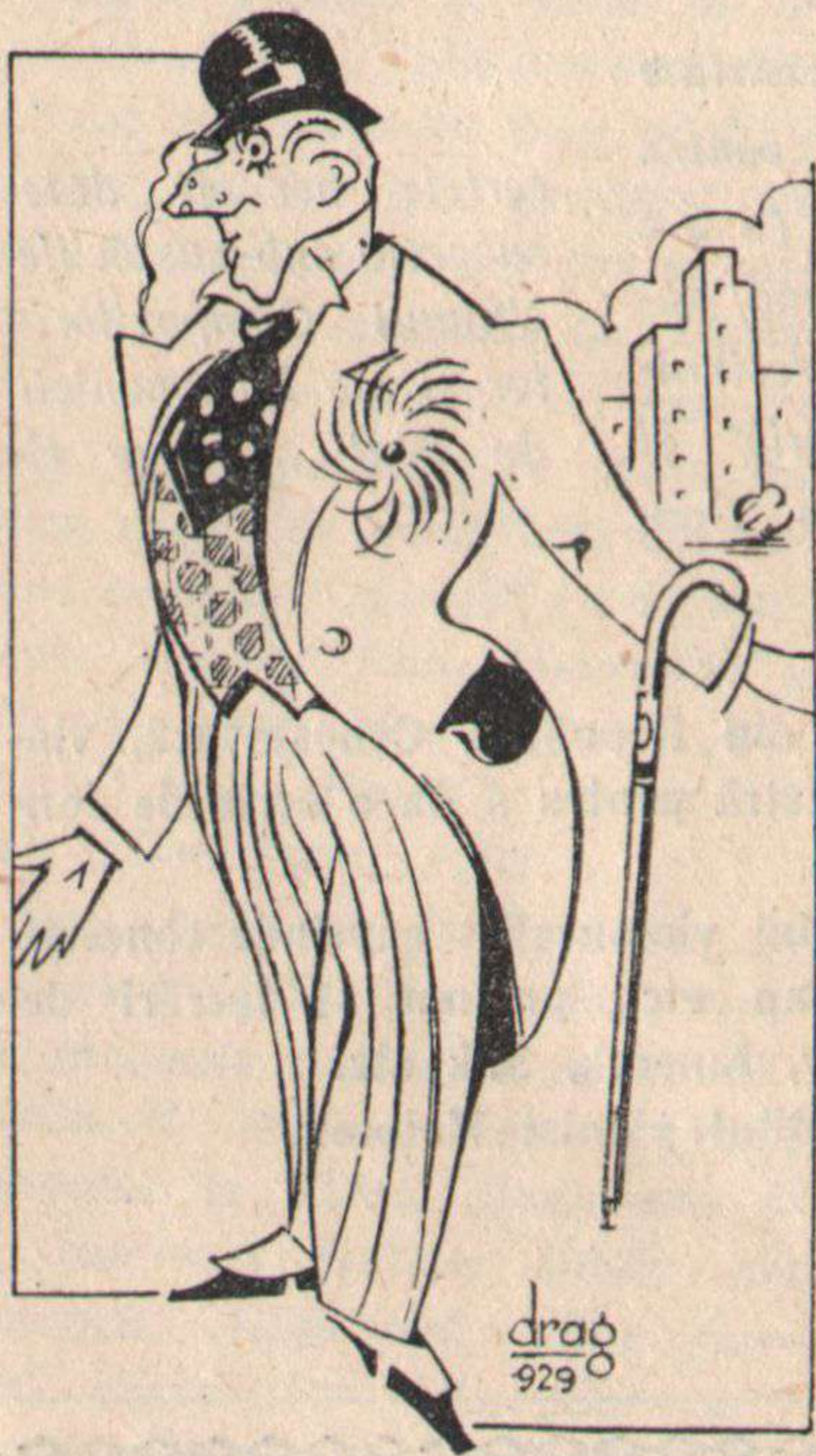
Dar să le luăm pe rând. Vechiul și reputatul local al Ansamblului de Estradă, Sala „Savoy” se pregătește să-și reprimească oaspeții; firește, mai frumos și mai bine amenajat decât înainte. Să dăm amănunte? Ar fi păcat, căci foarte curînd, fiecare din dumneavoastră va avea prilejul să aplaude spectacolul, instalat confortabil într-unul din fotoliile sălii.

Cît privește repertoriul, în curînd veți fi martorii unui eveniment deosebit: „Un băiat iubește o fată”. Firește, evenimentul în sine n-ar avea nimic ciudat, dacă el n-ar constitui subiectul unei comedii care este gata de premieră, scrisă de Fred Firea, Nicuță Tănase, Ion Atanasiu Atlas și Silviu Georgescu, cu muzica de A. Giroveanu. Inchipuiți-vă un tînăr inginer agronom care descoperă întîmplător, într-o foaie a unui jurnal intim, că este iubit în taină de o fată despre a cărui identitate nu știe decît numele de bottez (și acesta, culmea, e... Ma-

ria) și că aceasta a locuit pe strada Vasile Lascăr... Dar care din cele 12 Marii descoperite, este cea care l-a ales, în inima ei, pe tânărul inginer? Firește secretul va fi aflat pînă la urmă, dar nu fără unele peripeții pe care trebuie să le aflați neapărat, la spectacol. Dacă nu... misterul va rămîne nedezlegat.

Va mai fi vorba la Savoy și despre o echipă de fotbal, din

C. Tănase în „Politicianul”, cîntînd cupletul „Sînt deputat de la Pitești cu bloc la București”.

care face parte un anume „Bujor al 12-lea”. Dar acesta este subiectul unui alt spectacol, pregătit de George Mihalache și Nae Roman, pe muzica lui George Klein, și care va fi prezentat de asemenea în curînd.

Și înșfîrșit, a treia schimbare se referă la concepția spectacolelor de la noul teatru „Constantin Tănase”. Despre asta e cam mult de spus; ar fi să vorbim despre concertele permanente de muzică ușoară pe care le va oferi orchestra teatrului, condusă rînd pe rînd de Sergiu Malagamba, Teodor Cosma, H. Mălineanu, Gelu Solomonescu, folosind cei mai buni soliști romîni și de peste hotare; ar fi să mai vorbim despre întărirea teatrului cu elemente actoricești, despre reluarea seriei de spectacole „de ora 5”, despre reactualizarea genului de revistă, promovată cîndva cu atîta strălucire de marele artist al cărui nume a devenit simbolul noului teatru satirico-muzical.

Dar despre toate acestea, rînd pe rînd, va vorbi... viitorul apropiat.

Pînă atunci, un amănunt nu lipsit de interes pentru amatorii de... sport. Printre interpreții spectacolului „Bujor al 12-lea” se află un debutant în ale scenei, despre care nu s-ar putea spune, însă, că e debutant în fotbal. Este vorba de vestitul fotbalist Ozon, care speră că în spectacolul de la Teatrul C. Tănase nu se va produce nici un... gol!

Viața muzicală a CAPITALLEI

Concerte de cameră închinat lui George Enescu

Formațiunea de mu-
zică de cameră alcă-

Ștefan Gheorghiu

tuită din artiștii eme-
riți Ștefan Gheorghiu
(vioară), Valentin
Gheorghiu (pian), Ra-
du Aldulescu (violon-
cel) și din violonistul
G Popovici, va da
la 19 și 28 noiem-
brie două concerte de-
dicate muzicii lui
George Enescu.

Vor fi prezentate
două sonate pentru
vioară și pian (a 2-a
și a 3-a), prima au-
diție a „Impresiuni-
lor din copilărie” și
cvartetul cu pian. Con-

Valentin Gheorghiu

certele vor fi date
succesiv sub auspiciile
Uniunii Compozitori-
lor și ale Filarmonicii
de Stat „George E-
nescu”.

Unul din cei mai cunoscuți soliști din Republica Cehoslovacă, vio-
loncelistul Milos Sadlo va sosi în țara noastră pentru a da o serie de con-
certe în a doua jumătate a lunii noiembrie.

Repertoriul deosebit de vast al acestui violoncelist cuprinde concerte
de Dvorjak, Haydn, Prokofiev, Hacıaturian etc., precum și lucrări de
Brahms, Beethoven, Debussy, Rachmaninov, Ianecek, Suk etc.

Milos Sodlo este acompaniat de vestitul pianist Holocek.

După turneul strălucit al Orchestrei Simfonice de Stat a Uniunii Sovietice, luna noiembrie cunoaște un nou eveniment muzical de seamă: vizita vestitului cvartet de coarde sovietic Komitas. Formație cu o mare experiență în domeniul muzicii de cameră, cvartetul Komitas continuă tradiția școlii de interpretare rusă și sovietică, impresionând ascultătorii prin căldura, puritatea și armonia redării muzicale.

Cele două concerte date la București vor oferi ascultătorilor, lucrări din literatura de cameră clasică rusă și occidentală; creația sovietică va fi reprezentată — între altele — printr-un cvartet al lui Dmitri Sostacovici.

George Folescu a murit la 17 noiembrie 1939. El a fost unul dintre cei mai valoroși bași ai țării noastre, numele său depășind cu mult hotarele țării. În timpul celor 19 ani de activitate la „Opera Română” pe care o numea cu drag „casa noastră”, a creat un mare număr de roluri care vor rămâne neuitate: „Luigo” (din „Carmen”), „Regele” (din „Lohengrin”), „Marele preot” (din „Aida”), „Mephisto” (din „Faust”), „Laporelli” (din „Don Juan”) etc.

Jean Athanasiu a murit la 20 noiembrie 1938. În același timp cu succesele dobândite pe scenele românești, numele său s-a făcut cunoscut la Viena, Budapesta și pe cuprinsul Statelor Unite ale Americii. „Rigoletto”, „Don Carlos”, „Escamillo” (din „Carmen”) au devenit — în interpretarea lui Jean Athanasiu — creații de mare

valoare, care vor rămâne înscrise în istoria teatrului muzical românesc.

Traian Grozăvescu s-a născut la 21 noiembrie 1905 la Lugoj. A fost unul dintre cei mai de seamă tenori ai vremii sale, făcând cinste operei românești. Alături de George Folescu el a contribuit prin arta

CALENDAR MUZICAL

sa, la renumele internațional al școlii vocale din țara noastră. Creațiile sale din „Flautul Fermecat” (Tanino) și „Rigoletto” (Ducele) imprimate pe discuri fac și astăzi o adâncă impresie asupra ascultătorilor.

— Cîntăreața Zara Doluhanova, violonistul Igor Bezrodni și pianistii Evghenie Malinin, A. Erobin și A. Makarov din U.R.S.S., au făcut — în lunile august și septembrie — un mare turneu de concerte în țările Americii Latine: Uruguay, Chili, Mexico, Argentina etc.

— Violonistul Igor Oistrach a înregistrat de curînd, pe discuri „Columbia“, Concertul pentru vioară în Re major de Aram Haçiaturian. Presa relevă atît virtuo-zitatea superioară cît și muzicalitatea remarcabilă a tînarului muzician.

R. D. GERMANĂ

— Revista „Musik und Gesellschaft“, care apare la Berlin, publică sub semnătura compozitorului Kurt Schwaen, un articol amplu despre Orchestra de muzică populară „Barbu Lăutaru“, încadrat de numeroase fotografii. Autorul exprimă sentimentele de entuziasm ale publicului german care a asistat la spectacolele orchestrei romînești și arată că prezența ei în Republica Democrată Germană a fost extrem de instructivă pentru folcloriștii germani.

— Viitorul concurs „Marguerite Long—Jacques Thibaud“ se va ține la Paris între 17 iunie — 1 iulie 1957. Concursul este deschis tinerilor pianști și violoniști născuți după 1 ianuarie 1925.

— De curînd s-a transmis la posturile de radio-televiziune pariziene o lucrare nouă a cunoscutei compozitoare Germaine Tailleferre.

Este vorba de un concert pentru bariton, pian și orchestră pe un text de poetul Jean Tardieu.

ELVEȚIA

— Festivalul muzical de la Lucerna s-a situat anul acesta — anul Mozart — sub egida marelui maestru de la Salzburg. Concertul de deschidere a Festivalului, dirijat de Herbert von Karajan s-a bucurat de concursul violonistului Wolfgang Schneiderhahn, care a interpretat Concertul pentru vioară în La major, și a cîntăreței Irmgard Seefried cu o arie de concert de Mozart.

Programul a mai cuprins simfonia „Praga“ și Simfonia în Mi bemol major.

R. F. GERMANĂ

— Pe scena Teatrului Comunal din Colonia a fost reprezentată de curînd opera comică „Tîrgul din Sorocinsk“ de Mussorgski.

AUSTRIA

— De curînd a fost reprezentată în premieră, la Opera de Stat din Viena, „Furtuna“ (după Shakespeare), opera compozitorului elvețian Frank Martin. Compozitorul se situează astăzi, prin creația sa, împreună cu Arthur Honegger, Willy Burckhard și Ottmar Choeck, printre cele mai marcante personalități muzicale ale Elveției.

Conducerea muzicală a operei „Furtuna“ a fost asigurată de dirijorul Ernest Ansermet.

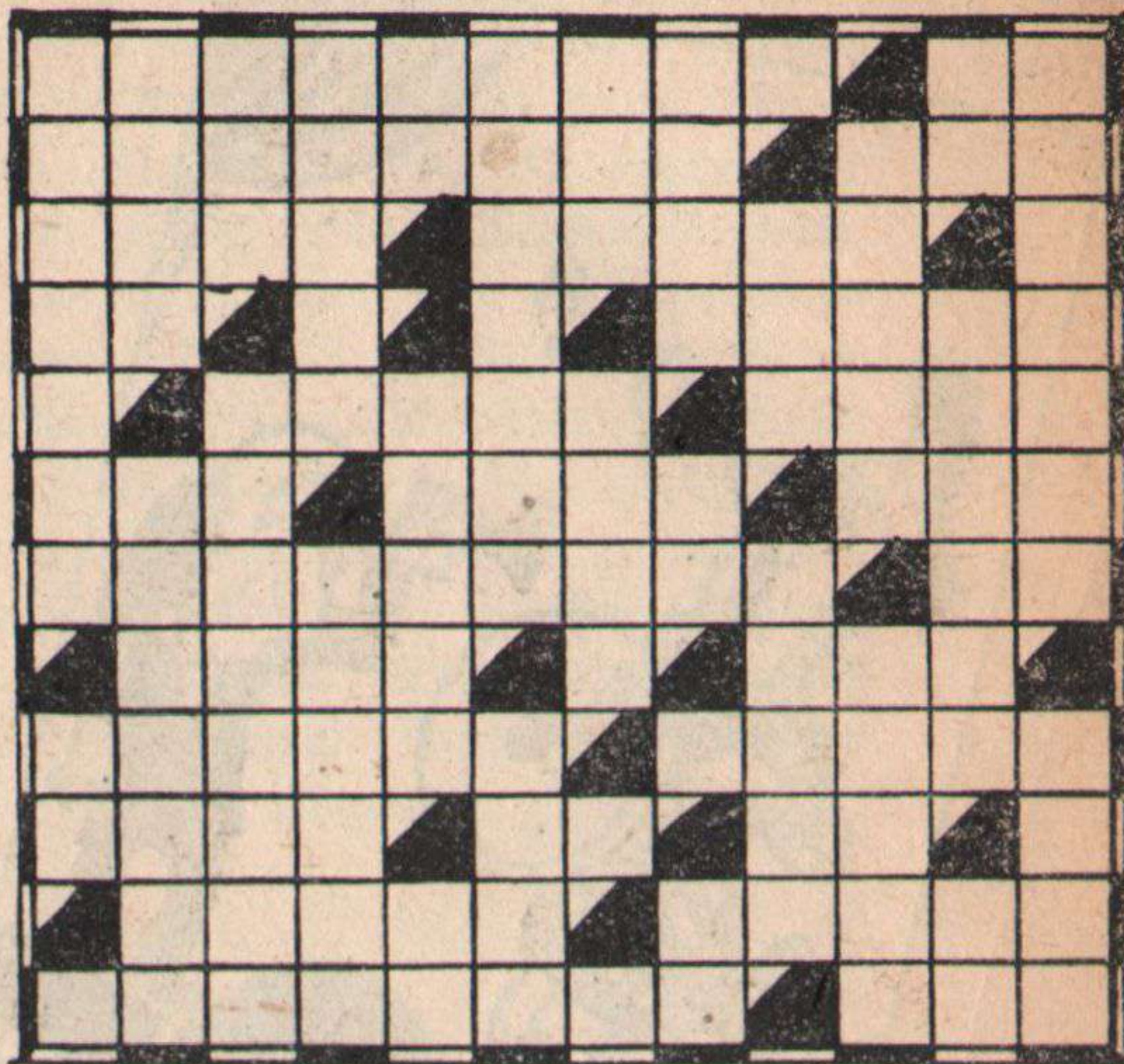
JOCURI

ORIZONTAL: 1. Cunoscută piesă simfonică de Corelli-Voce diapazonului. 2. Compoziție muzicală epico-dramatică-Ludwig ... Beethoven. 3. Dama de... — pieptănătură haiducească. 4. Notă muzicală — Formează alto-ul — 5. Mișcare lentă în muzică — Golf între Asia și Africa. 6. Instrument popular — Operă de Verdi — Iată (mold). 7. Operă de Bizet — Pe tine. 8. Pești uscați — In Lehar. 9. Operă de Puccini (parțial) — A da la rîndea. 10. Provoca — Doctor — Termen de comparație. Verbul frizerului — Erou Shakesporean, 12. Film muzical maghiar — ...și argint', vals de Strauss.

VERTICAL: 1. Voce feminină — Pronunție engleză pentru cea de a șaptea literă a alfabetului. 2. Parte joartă importantă în operă — Actori, muzicieni etc. 3. Crustaceu — Operetă de J. Strauss. 4. Incepe! — Operă de Verdi 5. Bou... fără coadă! — „Stepan...”, vechi cîntec popular rusesc. — Notă muzicală. 6. Acord... perlat — La fel. 7. Pe malul lui, Aida îl așteaptă pe Radames — Incăperi. 8. Arie pentru doi cîntăreți — 365 de zile. — Literă arabă. 9. Nume feminin — Basm de Pușkin, transpus pe ecran. 10 — A compus muzica pentru opera

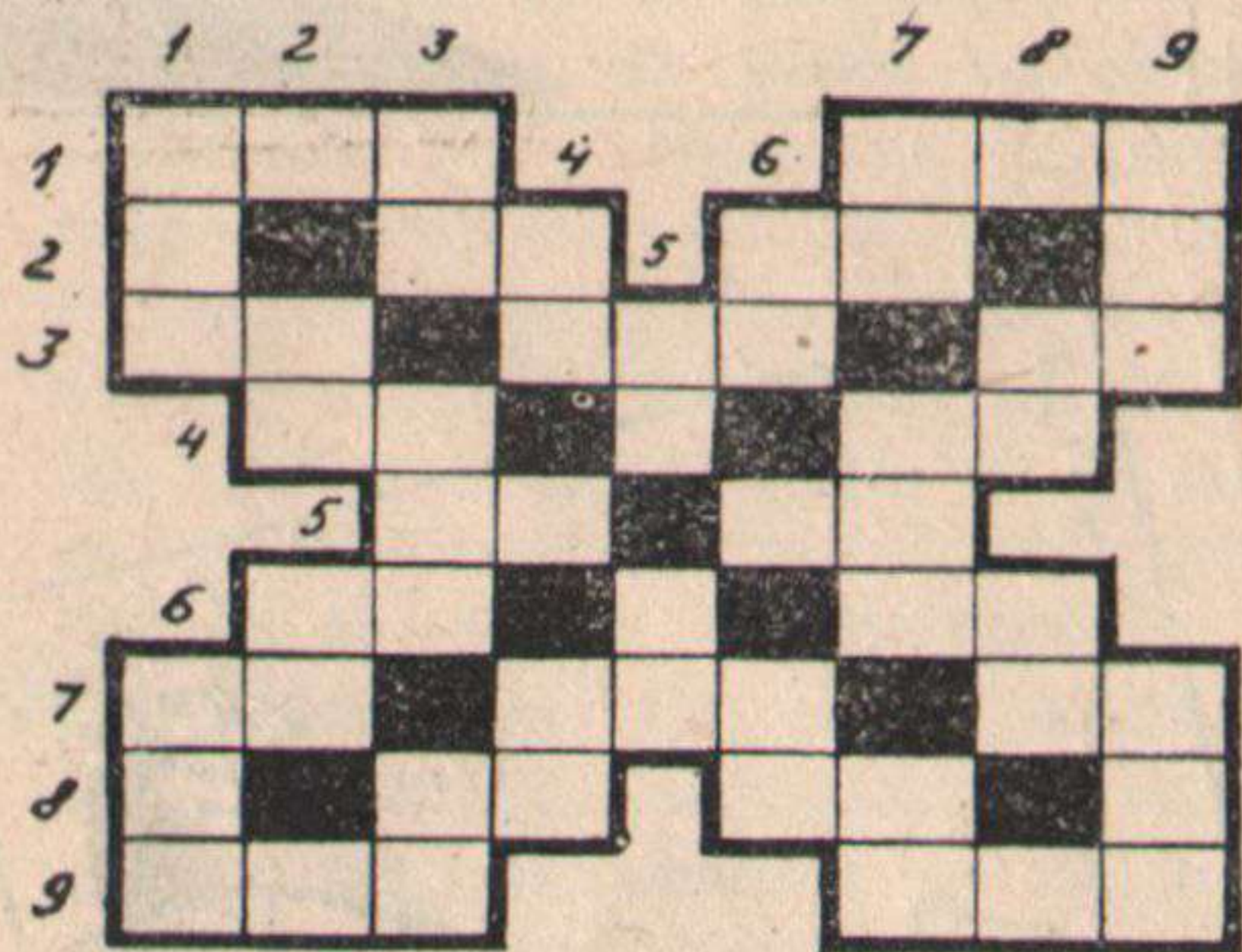
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

„Puterea destinului” — Metalul instrumentelor de suflat. 11. Notă muzicală — Clădire al cărui punct important este scena — Pronume. 12. Tempo în muzică — Kneazul lui Borodin.

DIYERTISMENT SILABIC

ORIZONTAL. 1. Ciocnire — ...Țapulului. 2.... ski, erou din „Eugen Oneghin” — Tocmai — Prăjitură. 3. Notă muzicală. 3. Inșă și afirmație — Ornament epidermic — Rulmenți cu... 4. Porție — Notă muzicală — Supărare. 5. Filosof din Alexandria — Operă de Leo Delibes. 6. Rocă — Soare — Garbis Zobian. 7. Corneliu..., (pictor

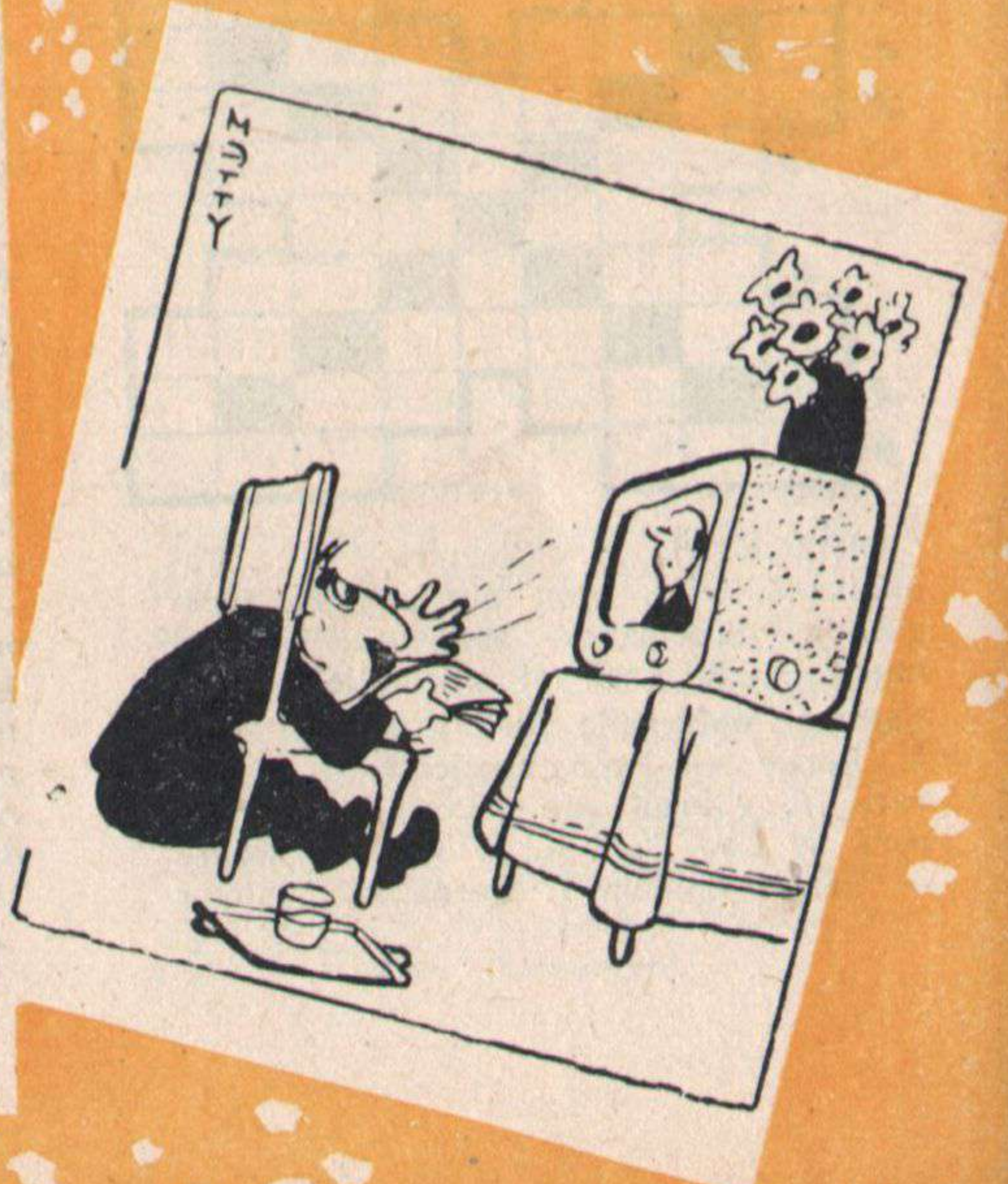
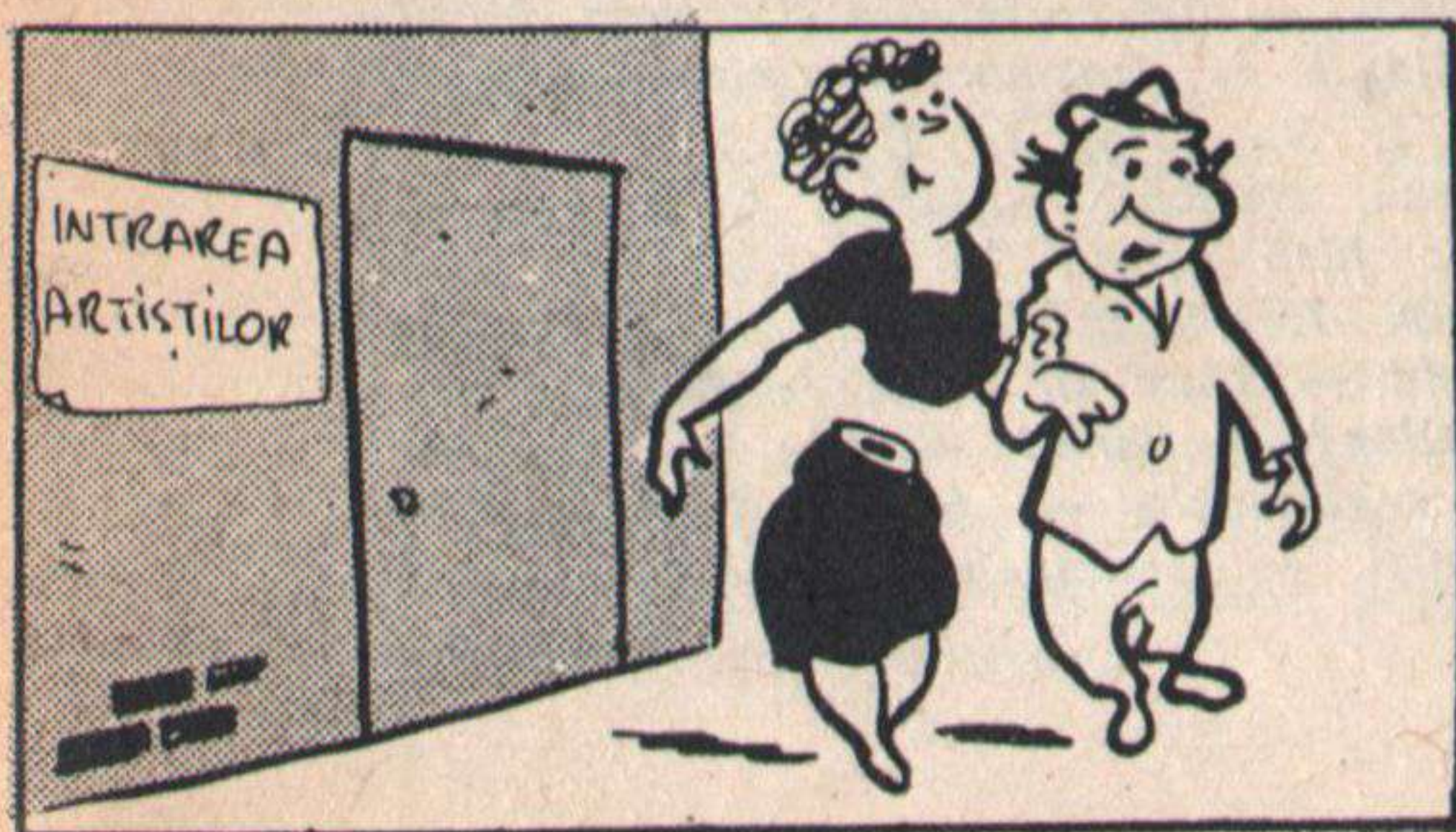
contemporan român) — „... Veselă”, operetă. Roman de Maxim Gorki, transpus pe scenă de Bertholdt Brecht. 8. Pronume personal în acuzativ. — Literă greacă. — ... solară. — Negație. 9. Roman de E. Camilar. — A-ți strica vocea.

VERTICAL: 1. Pisica nu pricepe nimic din el — Mamifere uriașe. 2. Creangă — Oferită — De obicei, strică treaba. — Jumătate de gură. 3. Formă arhitectonică — Nesfârșit — Primul decor al piesei „Steaua fără nume”. 4. Eroină principală a unei nuvele de Gogol. — O parte din Capitala Marii Britanii — Dușmanul contrabandiștilor — 5. S... oraș în U.R.S.S. — ... Popescu, cronicar muntean. 6. Sortare — Loc fără sfârșit în engleză. — Anotimp. 7. Măsură de suprafață — Zăpadă — Cum ar spune ardeleanul zărurilor! 8. Tine! — Rîu cu chei. — A reglementa — Glasul turturicii. 9. Uriași. — Indispensabile, iarna.

Umor

Desene de MATY

TEATRE

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., *Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8*; Teatrul Național I. L. Caragiale — *Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4.71.71*; Teatrul Național I. L. Caragiale — *Sala Studio, Piața Amzei, telefon 5.15.53*; Teatrul Municipal, *Schitu Măgureanu nr. 1, telefon 4.60.60*; Teatrul Municipal, *Sala „Sf. Sava”, Str. Al. Popov 23*; Teatrul Tineretului, *Str. N. Bălcescu nr. 2, telefon 6.04.77*; Teatrul Armatei, *Bd. Magheru nr. 20, telefon 2.90.05*; Teatrul Armatei, *Cal. 13 Septembrie nr. 6, telefon 4.19.05*; Teatrul Muncitoresc C.F.R., *Șos. Giulești nr. 8, telefon 6.04.82*; Studioul Actorului de Film „C. Nottara”, *Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.44*; Teatrul de Stat de Operetă, *Splaiul Independenței nr. 1, telefon 3.98.48*; Ansamblul de Estradă, *Sala Calea Victoriei nr. 174, telefon 4.56.61*; Filarmonica de Stat „George Enescu”, *Ateneul R.P.R., telefon 6.00.60*; Studioul Filarmoniceii, *Ateneul R.P.R.*; *Sala Dalles, Bd. N. Bălcescu nr. 18*; Teatrul Țândărică, *Academiei nr. 18—20; Sala Orfeu; telefon 3.25.19; Pasajul Comedia.*

CINEMATOGRAFE

PATRIA, *Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25*; MAGHERU, *Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72*; REPUBLICA, *Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72*; FILIMON SIRBU, *Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50*; V. ALECSANDRI, *str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12*; BUCUREȘTI, *Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54*; I. C. Frimu, *Bd. 6 Martie nr. 15, telefon 6.29.17*; INFRAȚIREA INTRE POPOARE, *Bd. Bucureștii Noi nr. 86, telefon 7.31.64*; MAXIM GORKI, *Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48*; TIMPURI NOI, *Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10*; ELENA PAVEL, *Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84*; LUMINA, *Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35*; CENTRAL, *Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24*; VICTORIA, *Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79*; TINERETULUI, *13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44*; AL. POPOV, *Calea Griviței nr. 137, telefon 6.26.10*; 8 MARTIE, *Str. Buzești nr. 9—11, telefon 5.62.79*; GRIVIȚA, *Piața Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39*; VASILE ROAITĂ, *Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47*; CULTURAL, *Calea Griviței nr. 196, telefon 7.08.58*; UNIREA, *Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21*; C. DAVID, *Crîngași nr. 42, telefon 4.22.28*; AL. SAHIA, *Calea Văcărești nr. 21, telefon 9.49.46*; FLACARA, *Dudești nr. 22*; T. VLADIMIRESCU, *Calea Dudești nr. 97, telefon 9.39.82*; ARTA, *Cal. Călărași nr. 153, telefon 9.31.86*; MUNCA, *Șos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97*; CARPAȚI, *Cal. Dudești nr. 169*; MIORIȚA, *Cal. Moșilor nr. 221, telefon 1.07.49*; 23 AUGUST, *Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77*; DONCA SIMO, *Str. Avrig nr. 1, telefon 107.60*; GH. COȘBUC, *Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88*; ILIE PINTILIE, *Șos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50*; POPULAR, *Str. Mătășari nr. 31, telefon 9.37.43*; M. EMINESCU, *Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36*; 1 MAI, *Ștefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36*; VOLGA, *Ilie Pintilie nr. 61, telefon 4.91.26*; 8 MAI, *Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88*; LIBERTĂȚII, *Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37*; N. BĂLCESCU, *Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90*; OLGA BANCIC, *Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14*; AUREL VLAICU, *Șos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.*

Posta redacției

Ileana Slăveanu-București, Str. Prof. Bogdan

Ne bucură interesul acordat publicației noastre. În ceea ce privește sugestiile pe care le faceți, o bună parte din ele figurează în planurile noastre de perspectivă. Așteptăm cu interes să ne mai scrieți.

M. F. F. Constanța

Vă mulțumim atât pentru aprecierile făcute în privința conținutului publicației noastre, cât și pentru bunele dvs. urări. Cât despre binevoitoarea ofertă pe care ne-o faceți, trebuie să vă informăm că deoarece publicația noastră se ocupă numai de viața artistică a Capitalei, informațiile asupra mișcării teatrale din Constanța nu ne pot fi utile. Vă sfătuim să faceți aceeași propunere revistei „Teatrul“.

Fl. Dobrin-Brăila, Haralambie Elena-Cîmpina

Deoarece publicația noastră are un strict caracter de actualitate, nu vă putem satisface dorința. Adresați rugămintea dvs. de a publica scene din filmele amintite, revistei „Film“.

Pricop Const., Str. Izbînda-București

Observațiile dvs. în legătură cu condițiile grafice ale publicației noastre, ni se par cu atât mai judicioase cu cât ele reprezintă și dezideratele noastre. Vă încredințăm că — în ceea ce ne privește — depunem eforturi pentru rezolvarea problemelor respective.

Fusea Constanța Galați

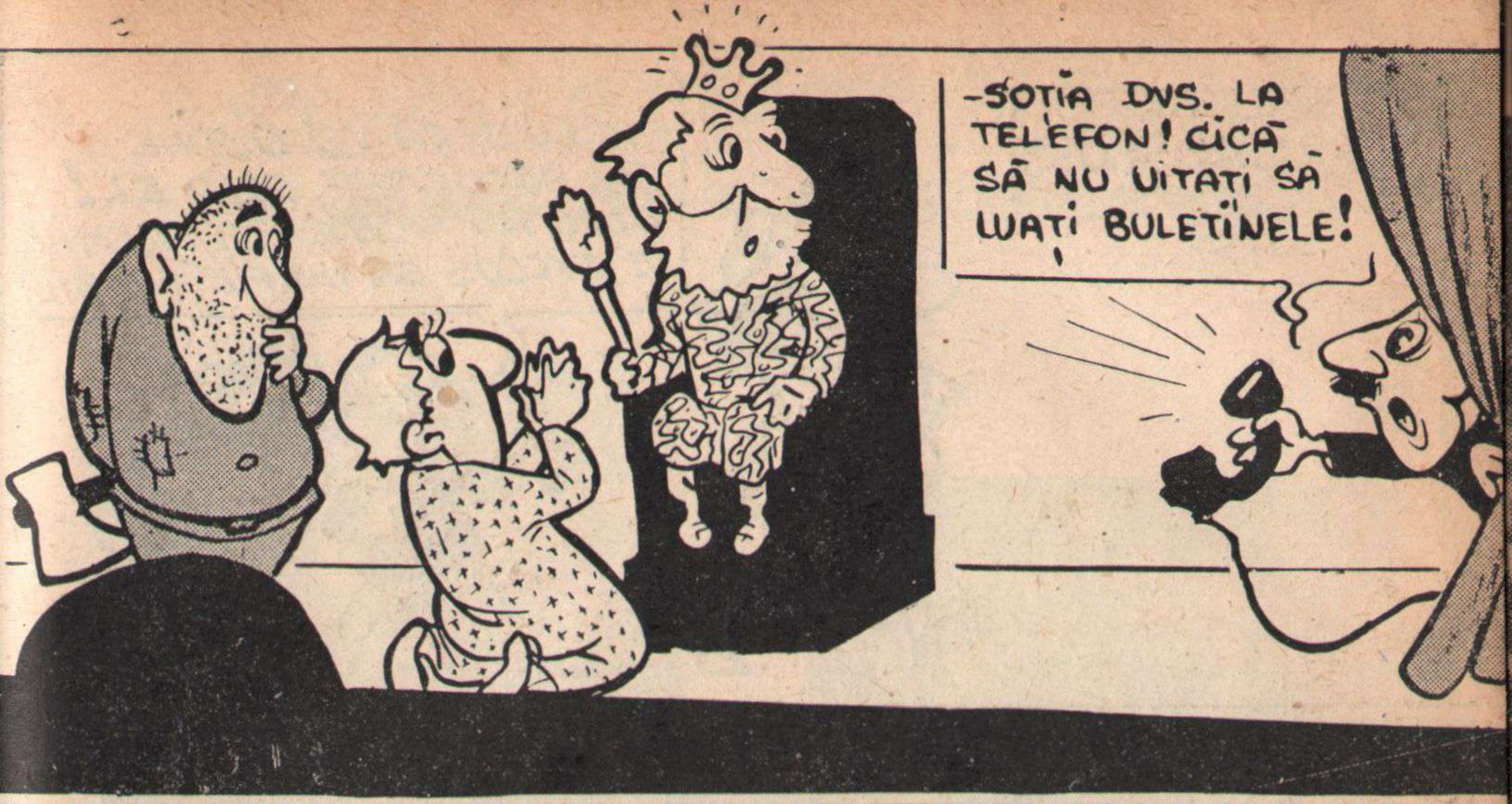
Vă vom scrie în curînd pentru a vă da informațiile cerute.

Emeric Deutsch, Timișoara

Ne pare rău, dar nu vom putea utiliza careul trimis. Explicații mai ample vă vom trimite direct.

Redacția și Administrația: Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3,97.81
EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ȘI PUBLICAȚII

Pronosport

ionapici

NYLON

- Cristal (15 den.)
Subțiri și eleganți
- Troter (30 den.)
Foarte rezistenți

De vânzare la toate magazinele și
raioanele de specialitate.

AGENTIE
PRONOSPORT

- PRECIS CĂ VEI OBTINE
UN AUTOGRAF DE LA EL!
CÎND ÎȘI ÎNCASEAZĂ PREMIUL
E EXCLUS SĂ NU FIE AMABIL!

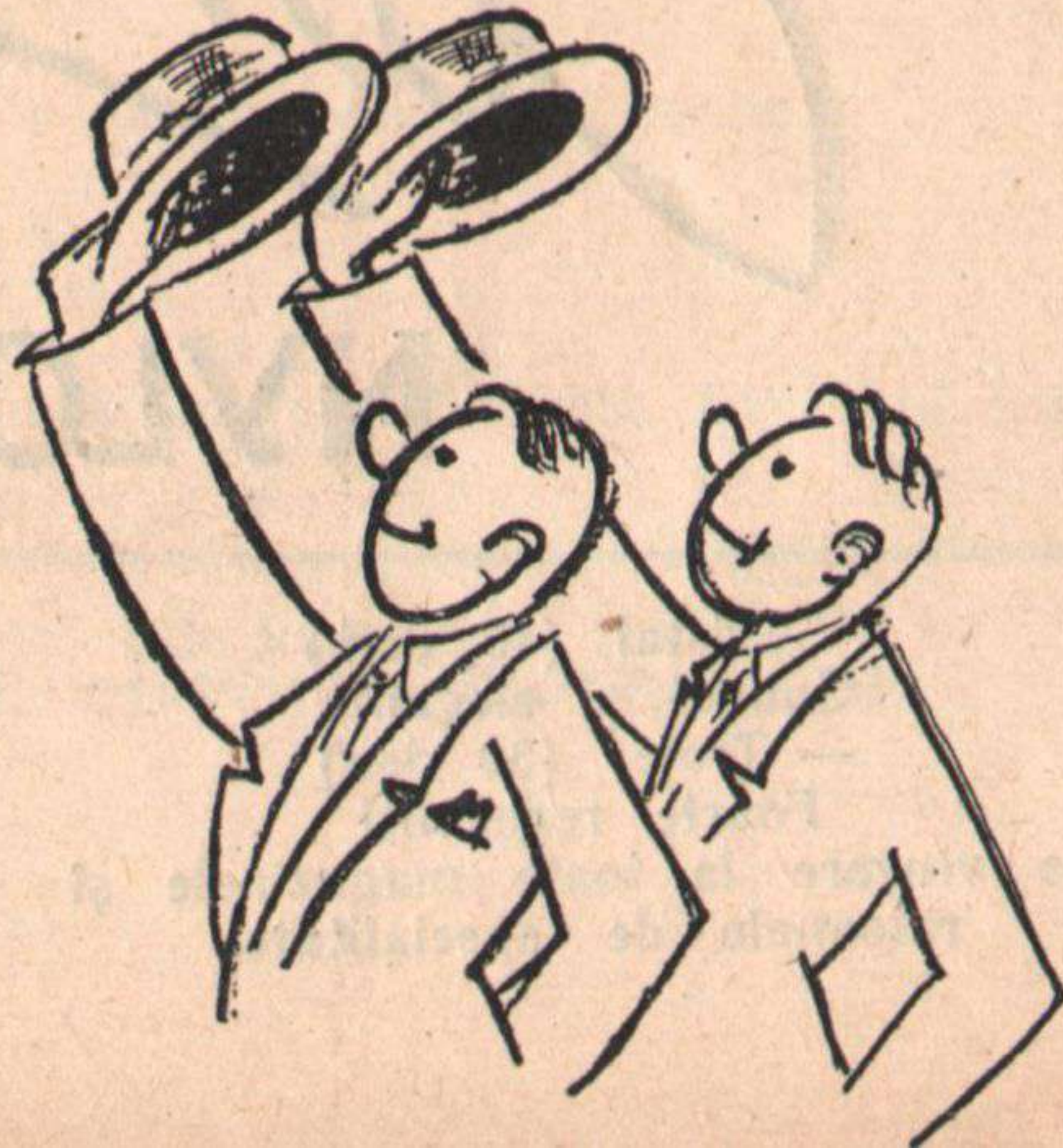
Pronosport

De vînzare la toate
magazinele și raioanele
de specialitate.

Palării

- EXTRA
- NEȘIFONABILE

Studioul "C. Mottet" ³³
împlineste 5 ani de activitate

„Nora“ de H. Ibsen

„Patriotica Română“ de Mircea Ștefănescu

„Nota Zero la purtare“ de Virgil Stoenescu și Octavian Sava

